

Audiència. L'Any de la Fe. L'Església és el cos viu de Crist

En l'audiència del dimecres 19 de juny, el papa Francesc recorda que “l'Església no és una associació benèfica, cultural o política, sinó que és un cos viu, que camina i actua en la història”.

19/06/2013

Estimats germans i germanes, bon dia!

Avui em centraré en una expressió amb què el concili Vaticà II indica la naturalesa de l'Església: la del cos; el concili diu que l'Església és el cos de Crist (cf. *Lumen Gentium*, 7).

Voldria partir d'un text dels Fets dels Apòstols que coneixem bé: la conversió de Saule, que després s'anomenarà Pau, un dels evangelitzadors més grans (cf. Ac 9, 4-5). Saule era un perseguidor dels cristians, però de camí a la ciutat de Damasc, de sobte una llum l'envoltà, va caure a terra i va sentir una veu que li deia: Saule, Saule, per què em persegueixes?. Ell va preguntar: Qui ets, Senyor?, i la veu respongué: Jo sóc Jesús, el qui tu persegueixes (v. 3-5). Aquesta experiència de sant Pau ens fa veure la profunditat de la unió entre els cristians i el mateix Crist. Quan Jesús va ascendir al cel, no ens va deixar orfes, però amb el do de l'Esperit Sant, la unió amb Ell es va tornar encara més intensa. El concili

Vaticà II diu que Jesús "comunicant el seu Esperit als seus germans, convocats de tots el pobles, constitueix amb ells el seu cos místic" (Constitució dogmàtica. *Lumen Gentium* , 7).

La imatge del cos ens ajuda a comprendre aquest profund vincle Església-Crist. Sant Pau l'ha desenvolupat sobretot a la Primera carta als corintis (cf. cap. 12). En primer lloc, el cos ens parla d'una realitat viva. L'Església no és una associació benèfica, cultural o política, sinó que és un cos viu, camina i actua en la història. I aquest cos té un cap, Jesús, que el guia, l'alimenta i li dóna suport. Aquest és un punt que vull destacar: si el cap està separat de la resta del cos, la persona no pot sobreviure. Així és a l'Església: hem de romandre units cada vegada més profundament a Jesús; però no només això: així com és important que en un cos passi la

limfa vital perquè visqui, així hem de permetre que Jesús actuï en nosaltres, perquè la seva Paraula ens guiï, que la seva presència en l'eucaristia ens alimenti, ens inspiï, i que el seu amor doni força al nostre amor pels altres. I això sempre! Sempre, sempre! Estimats germans i germanes, unim-nos a Jesús, confiïm en Ell, orientem la nostra vida segons l'Evangelí, alimentem-nos amb la pregària diària, l'escolta de la Paraula de Déu, la participació en els sagraments.

I aquí arribem a un segon aspecte de l'Església com a cos de Crist. Sant Pau diu que de la mateixa manera que els membres del cos humà, encara que són diferents i nombrosos, formen un sol cos, així també tots nosaltres hem estat batejats mitjançant un sol Esperit en un sol cos (cf. 1 Co 12: 12-13). A l'Església, per tant, hi ha una gran varietat, diversitat de tasques i funcions; no hi ha una

uniformitat plana sinó la riquesa dels dons que l'Esperit Sant atorga. Però hi ha la comunió i la unitat: tots estan en relació els uns amb els altres i tots contribueixen a formar un sol cos vital, profundament lligats a Crist. Recordem-ho bé: ser part de l'Església és estar units a Crist i rebre d'Ell la vida divina que ens fa viure com a cristians, significa romandre units al papa i als bisbes que són instruments d'unitat i de comunió, i també vol dir aprendre a superar personalismes i divisions, a entendre's millor, a harmonitzar les diversitats i les riqueses de cadascú; en una paraula: a estimar Déu i les persones que són al nostre costat, a la família, a la parròquia, a les associacions. Per a viure, el cos i els membres han d'estar units! La unitat és superior als conflictes! Els conflictes si no se solucionen bé, ens separen entre nosaltres, i ens separen de Déu. El conflicte ens pot ajudar a créixer, però també ens pot

dividir. Nosaltres no anem pel camí de les divisions, de les lluites entre nosaltres! Tots units, tots units amb les nostres diferències, però units sempre: aquest és el camí de Jesús. La unitat és superior als conflictes. La unitat és una gràcia que hem de demanar al Senyor perquè ens alliberi de les temptacions de la divisió, de la lluita entre nosaltres, dels egoismes, de les xafarderies. Quin mal que fan les xafarderies, quin mal! Mai no malparlis dels altres, mai! Quin mal que fan a l'Església causant divisions entre els cristians, esdevenint part d'interessos mesquins!

No tan sols les divisions entre nosaltres, sinó també les divisions entre les comunitats: cristians evangèlics, cristians ortodoxos, cristians catòlics... Per què estem dividits? Hem de mirar d'assolir la unitat. Us diré una cosa: avui, abans de sortir de casa, he estat uns

quaranta minuts, més o menys, mitja hora, amb un pastor evangèlic i hem pregat junts, i hem cercat la unitat. Ens cal pregar entre nosaltres els catòlics i entre els altres cristians, pregar perquè el Senyor ens concedeixi la unitat, la unitat entre nosaltres. Però com tindrem la unitat entre els cristians, si no som capaços de tenir-la entre nosaltres els catòlics? La tenim a la família? Quantes famílies estan lluitant i estan dividides! Cerqueu la unitat, la unitat que fa l'Església. La unitat ve de Jesucrist. Ell ens envia l'Esperit Sant per fer la unitat.

Estimats germans i germanes, demanem a Déu: ajuda'ns a ser membres del cos de l'Església sempre profundament units a Crist; ajuda'ns a no fer partir el cos de l'Església amb els nostres conflictes, les nostres divisions i egoismes; ajuda'ns a ser membres vius vinculats entre si per una sola força, la de l'amor, que

l'Esperit Sant vessa en els nostres
cors (cf. *Rm* 5,5).

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/audiencia-
lesglesia-es-el-cos-viu-de-crist/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/audiencia-lesglesia-es-el-cos-viu-de-crist/)
(09/08/2025)